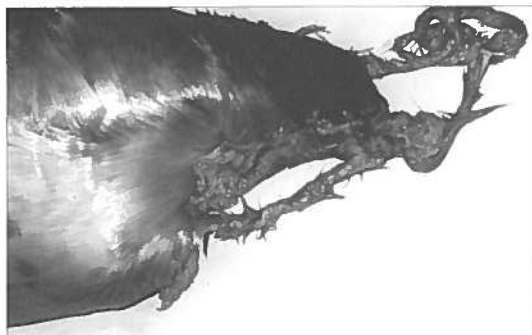

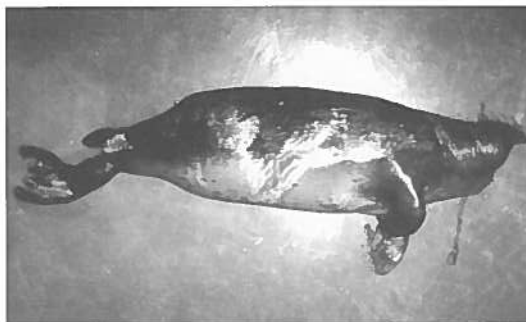
Veerboot verrast zeehond

door
Kees Moeliker &
Erwin Kompanje

Maandag 2 augustus 1999 kreeg zeehond-onderzoeker Norman van Swelm een telefoontje van North Sea Ferries dat er een dode zeehond was binnengebracht door de veerboot die vanuit Hull in Europoort was aangekomen. Ter plaatse in de Beneluxhaven bleek het dier niet aan boord van het schip, maar op de bulbsteven te liggen. De bulbsteven is een ver vooruitstekend deel van de scheepsrump dat zich –afhankelijk van het gewicht van de scheepslading – vlak onder of juist boven het wateroppervlak bevindt. Een nogal vreemde vindplaats van een dode zeehond.

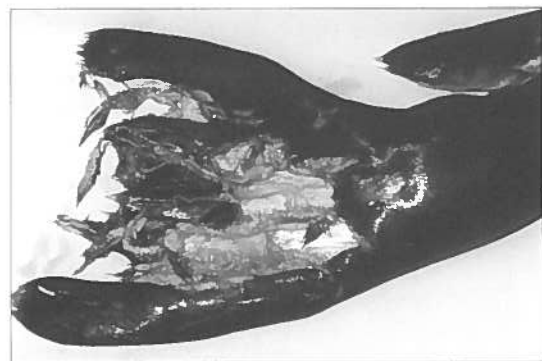
lengte (inclusief kop) van ongeveer 1 meter. Afgezien van een op meerdere plaatsen gebroken wervelkolom, verkeerde het zeehondje (inwendig) in een blakende gezondheidstoestand.

Figuur 1
Het complete kadaver van een zeehond (*Phoca vitulina*) zoals het op de bulbsteven van de veerboot werd aangetroffen.
(foto: Erwin Kompanje)

Klemgedrukt

De vraag is natuurlijk hoe deze zeehond op de bulbsteven van de ferry terecht kwam en hoe ze aan haar eind is gekomen. Dat zij onderweg op de Noordzee - dood of levend - door de veerboot werd 'geschept' lijkt onwaarschijnlijk. Het volgende scenario ligt meer voor de hand. Het onfortuinlijke dier is waarschijnlijk in de haven van het Engelse Hull op de bulbsteven gekropen (Figuur 4) en is wellicht, liggend in het zonnetje, in slaap gevallen. Vervolgens is zij, toen de ferry koers zette naar Europoort verrast en klemgedrukt tegen de (echte) steven. Het kadaver werd ook min of meer 'geknakt' tegen de steven gevonden, met links en rechts een even groot deel van de romp. Door de snelheid en de daarbij ontstane krachten brak het zeehondje - vermoedelijk al heel snel - de rug en verloor onderweg de kop en een deel van de staartflipper. Gezien de gehavende toestand, is van deze zeehond (aanwinstnummer 99-170) alleen de huid bewaard.

Figuur 2
De kop moet met veel kracht van de romp zijn gerukt.
(foto: Erwin Kompanje)

Figuur 3
De zwaar beschadigde staartflipper.
(foto: Erwin Kompanje)

Vanuit een rubberbootje en met hulp van medewerkers van North Sea Ferries wist Norman van Swelm het kadaver te bergen ten behoeve van het Natuurmuseum Rotterdam. Het betrof een gewone zeehond (*Phoca vitulina*). De eerste aanblik van het dier stemde niet tot vreugde. De kop ontbrak (Figuur 1 & 2) en een deel van de staartflipper was ernstig beschadigd (Figuur 1 & 3). Sporen wezen erop dat deze beschadigingen met geweld tot stand gekomen waren: de wonden waren rafelig en voorzien van lange gescheurde pezen (Figuur 2 & 3). Sectie bracht aan het licht dat het om een ongeveer twee maanden oud vrouwtje ging met een lichaams-

Ons zijn geen eerdere gevallen van een dergelijke doodsoorzaak bij zeehonden bekend. In Nederlandse kustwateren komen tegenwoordig veel zeehonden door verdrinking om het leven nadat ze in netten van vissers verstrikt raken.

Figuur 4
De steven van de veerboot Hull - Europoort met de vindplaats van de zeehond (zie pijl).
(foto: Norman van Swelm)

